

13 พ.ค. 'วันเสด็จอยู่ทองฯ'

เครื่อง'มติชน'ลุยปลูกไม้หายาก

ลมืองโบราณอยู่ทองตั้งอยู่ในเขตอำเภออยู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี จากการศึกษาภาพถ่ายทางอากาศพบว่าเมืองโบราณอยู่ทองเป็นเมืองที่มีคูน้ำและคันดินล้อมรอบ ตั้งอยู่ริมลำน้ำจรเข้สามพัน ผังเมืองเป็นรูปวงรี ทอดตัวไปตามแนวทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ไปทางตะวันตกเฉียงใต้ มีขนาดความกว้างประมาณ 1 กิโลเมตร และยาวประมาณ 2 กิโลเมตร มีระดับความสูงของพื้นที่ตัวเมือง จากระดับน้ำทะเลปานกลางประมาณ 6 เมตร

จากการศึกษาทางโบราณคดีเท่าที่ผ่านมาทราบว่า เมืองโบราณอยู่ทองมีมนุษย์อยู่อาศัยตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ เมื่อประมาณ 2,500 ปีมาแล้ว โดยพบหลักฐานประเภทขวานหินขัด ลูกปัด ภาชนะดินเผา เหล็กในสำหรับปั่นด้าย ขวานสำริด ฆ้อง หอก และเครื่องมือเครื่องใช้โลหะอื่นๆ อีกมากมาย ชุมชนในสมัยนี้เป็นชุมชนในสังคมเกษตรกรรม เนื่องจากสภาพที่ตั้งชุมชนเป็นเขตที่ราบขั้นบันไดต่ำ และที่ราบลุ่มแม่น้ำ ทำให้เพาะปลูกได้ผลดี ชุมชนคนตั้งหลักแหล่งได้อย่างถาวร ประกอบกับสามารถติดต่อกับชายฝั่งทะเลได้สะดวก จึงเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้ชุมชนโบราณในบริเวณเมืองอยู่ทองสามารถพัฒนาสภาพสังคมและเศรษฐกิจจนขยายตัวเข้าสู่สังคมเมืองได้

เมืองโบราณอยู่ทองมีการอาศัยมาอย่างต่อเนื่องจนสามารถพัฒนาตนเองจากสังคมเกษตรกรรมในระดับหมู่บ้านเข้าสู่สังคมเมือง (Urban society) มีความเจริญ และมีความซับซ้อนทางสังคมมากขึ้น และกลายเป็นเมืองศูนย์กลางทางวัฒนธรรมเมืองหนึ่งในลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา จากหลักฐานประเภทโบราณวัตถุสถานที่พบในช่วงเวลาดังกล่าว ทราบว่าเมืองโบราณอยู่ทองมีการติดต่อสัมพันธ์กับดินแดนแถบโพ้นทะเล โดยเฉพาะอินเดีย จนทำให้นักวิชาการหลายท่านเชื่อว่า เมืองโบราณอยู่ทองอาจจะเป็นเมือง "สุวรรณภูมิ" ที่พระเจ้าอโศกมหาราชได้ส่งพระโสณะและพระอุตระเถระมาเผยแผ่พุทธศาสนา ในราวพุทธศตวรรษที่ 3

จากการที่มีการรับอิทธิพลทางวัฒนธรรมของอินเดียอย่างมาก จนทำให้ช่วงพุทธศตวรรษที่ 11-12 ได้เกิดวัฒนธรรมที่ผสมผสานกันระหว่างรูปแบบวัฒนธรรมท้องถิ่นกับวัฒนธรรมที่มาจากกลุ่มชนภายนอก วัฒนธรรมนี้มีจุดเด่นอยู่ที่รูปแบบทางศิลปกรรมเฉพาะตัว มีการใช้ภาษาอมฤตร่วมกัน และการนับถือพระพุทธศาสนาเป็นศาสนาหลัก วัฒนธรรมทวารวดีเชื่อกันว่ามีศูนย์กลางความเจริญตั้งอยู่บริเวณเขตที่ราบลุ่มของประเทศไทย มีเมืองหลัก

มีน้ำขังตลอดปี เฉพาะด้านทิศตะวันออกเท่านั้นที่ใช้ประโยชน์เป็นที่เก็บกักน้ำ สำหรับใช้ในการอุปโภคบริโภค

ทางด้านทิศตะวันตกเฉียงใต้ของตัวเมืองอยู่ทอง ห่างออกไปประมาณ 5 กิโลเมตร มีแนวสิ่งก่อสร้างด้วยดินที่นำเสนอใจอีก 2 จุดคือ แนวคันดินเป็นทางยาวคดเคี้ยว เรียกกันว่า "ถนนท้าวอยู่ทอง" ด้วยเหตุที่เชื่อกันมาแต่เดิมว่าเป็นถนนโบราณของเมืองแห่งนี้จุดหนึ่ง และกลุ่มแนวคันดินรูปโค้งเกือกม้าตั้งอยู่ตามแนวเชิงเขาดอก ที่เรียกกันว่า "คอกช้างดิน" เพราะเชื่อกันว่าเป็นเพนียดดินสำหรับคล้องช้างในสมัยโบราณ

โบราณสถานแห่งนี้ ฝ่ายวิชาการ สำนักโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่ 2 สุพรรณบุรี ได้ดำเนินการขุดศึกษาทางโบราณคดีแล้ว ผลการขุดชี้ให้เห็นว่า บริเวณนี้เป็นเขตเทวสถานในศาสนาพราหมณ์ ไศวนิกาย ด้านตะวันออกพื้นที่ลาดต่ำลงจนถึงแม่น้ำท่าจีน และต่อเนื่องไปจนถึงบริเวณซึ่งเป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำ มีหลักฐานแสดงว่าเป็นทะเลมาก่อน ข้อมูลบนภาพถ่ายทางอากาศแสดงให้เห็นแนวของแม่น้ำจะเข้าสามพันไหลผ่านตัวเมืองอยู่ทองไปทางเหนือแล้วอ้อมมาทางตะวันออก มีร่องน้ำเปิดกว้างเป็นปากแม่น้ำ กำหนดให้เป็นแนวชายฝั่งทะเลเดิมตรงส่วนที่บรรจบกับคลองสองพี่น้อง ต่อเชื่อมมาจากแม่น้ำท่าจีน

และสำรวจสภาพภูมิศาสตร์ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงชายฝั่งทะเล มีผลการการเปลี่ยนแปลงทางเดินของแม่น้ำจรเข้สามพัน และการเปลี่ยนแปลงแนวคลองในการติดต่อกับภายนอกทางฝั่งทะเลของเมืองอยู่ทอง และเป็นร่องรอยที่แสดงให้เห็นถึงความพยายามของคนเมืองอยู่ทองในอดีต ได้ช่วยกันแก้ไขปัญหาคือเป็นผลมาจากการถอยตัวของน้ำทะเล และเมื่อทะเลถอยออกไปมากขึ้นจนไม่สะดวก หรือเกินกว่าจะแก้ไขได้ เมืองอยู่ทองก็หมดความสำคัญในราวพุทธศตวรรษที่ 16-17 พร้อมๆกับการสิ้นสุดของยุคสมัยทวารวดี ต่อมาเมืองโบราณอยู่ทองก็ถูกทิ้งร้างไปในราวพุทธศตวรรษที่ 19 โดยเมืองสุพรรณบุรีเจริญขึ้นมาแทนที่ ตั้งที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบัน

จนเมื่อ พ.ศ.2446 สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ เสด็จสำรวจเมืองโบราณอยู่ทอง และเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับเรื่องราวของเมืองโบราณอยู่ทองจนเป็นที่รู้จักกันไปทั่วในวงวิชาการ เมืองโบราณอยู่ทองจึงได้รับความสนใจขึ้นมาอีกครั้ง ในฐานะเป็นแหล่งโบราณคดีที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งของประเทศไทย

เนื่องในวโรกาสที่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้เคยเสด็จพระราชดำเนินมาประกอบพิธีเปิดอาคารพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติอยู่ทอง เมื่อวันที่ 13 พฤษภาคม 2509 อำเภออยู่ทองร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน

พระองค์
ที่ได้ศึกษ
แห่งชาติ
ประวัติค
ความเป็น
แต่โบราณ
ก่อนเดีย
ไม่มีรณ
"ส
แก้อ่อน
ปี เขาเจ
มาจาก
เปลี่ยนล
ที่แล้ว แ
ที่สามารถ
ได้ นับ
เมืองสุว
ของวัฒนธรรม
นาย
ทองเพีย
สุพรรณ
ส่งเสริม
อย่างดี
เป็นที่พ
ยั่งยืน แ
จะทำให้
กับบริย
โบราณ
สุวรรณ
ของชน
ในปี
เหล่านี้
ของชน
กล่าวมี
จัดนิทร
สำคัญ
เสนา
ทอง ณ
รอบเมือ
เมืองโบ
คลองยา
ในประ
หัวทาว
การเมื่อ
จากขุม
ชื้อปเป
ยาจักร
นอก
เตรียม
ตะเคียน
ที่ 9 เม
อยู่ทอง
ด้วย
ร่วมมือ
และสิ่ง
วัดและ
ตะเคียน

ที่ 11-12 ได้เกิดวัฒนธรรมที่ผสมผสานกันระหว่างรูปแบบวัฒนธรรมท้องถิ่นกับวัฒนธรรมที่มาจากกลุ่มชนภายนอก วัฒนธรรมนี้มีจุดเด่นอยู่ที่รูปแบบทางศิลปกรรมเฉพาะตัว มีการใช้ภาษามอญร่วมกัน และการนับถือพระพุทธศาสนาเป็นศาสนาหลัก วัฒนธรรมทวารวดีเชื่อกันว่ามีศูนย์กลางความเจริญตั้งอยู่บริเวณเขตที่ราบภาคกลางของประเทศไทย มีเมืองหลักได้แก่ เมืองนครชัยศรี (ทีนครปฐม) เมืองประคูบัว (ทีราชบุรี) และเมืองอู่ทอง

ในอดีตเมืองโบราณอู่ทองได้ปรากฏแนวป้อมก่อด้วยศิลาแลง แต่ปัจจุบันสิ้นสภาพและถูกไถปรับที่เป็นถนนหมดแล้ว ทางด้านตะวันออกของเมือง (บริเวณหน้าที่ว่าการอำเภออู่ทอง และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ อู่ทอง) แต่เดิมเป็นแนวปราการเช่นกัน ภายหลังแนวป้อมกำแพงที่วานี้ถูกรื้อทำลายออกไป เพื่อก่อสร้างถนนมาลัยแมน ปัจจุบันคูน้ำและกำแพงที่วานี้ถูกรื้อทำลาย และบุกรุกถมที่ดินจนดินเขินและขาดหายไปเป็นช่วงๆ จะเห็นแนวขัณฑ์เงินและ

ต่อเนื่องไปจนถึงบริเวณซึ่งเป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำ มีหลักฐานแสดงว่าเป็นทะเลมาก่อน ข้อมูลบนภาพถ่ายทางอากาศแสดงให้เห็นแนวของแม่น้ำจะเข้าสู่สามพันไหลผ่านตัวเมืองอู่ทองไปทางเหนือแล้วอ้อมมาทางตะวันออก มีร่องน้ำเปิดกว้างเป็นปากแม่น้ำ กำหนดให้เป็นแนวชายฝั่งทะเลเดิมตรงส่วนที่บรรจบกับคลองสองพี่น้อง ต่อเชื่อมมาจากแม่น้ำท่าหว้า

นอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นร่องรอยของคลองเก่าขุดขึ้นเป็นแนวตรงยาวประมาณ 9 กิโลเมตรจากตัวเมืองอู่ทองจนถึงบริเวณวัดม่วง คาดว่าจะเป็นชายฝั่ง หรืออาจเป็นร่องน้ำกว้างจากฝั่งทะเลลึกเข้ามาในแผ่นดิน ยังได้พบร่องรอยคลองอีก 2 แนว เชื่อมต่อจากแนวคลองแรกมาทางใต้จนถึงคลองบางบอน ทำให้เชื่อว่าการเปลี่ยนแปลงของแนวชายฝั่งทะเลมีผลทำให้มีการขุดคลองใหม่ลงมาทางใต้ เพื่อเป็นเส้นทางออกสู่ทะเลและเมืองชายฝั่งทะเลโดยห่างออกไปมาก คลองเหล่านี้ก็เลิกใช้ไปในที่สุด

ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาภาพถ่ายทางอากาศ

เรื่องราวของเมืองโบราณอู่ทองจึงเด่นชัดทุกประการ ทั้งในวงวิชาการ เมืองโบราณอู่ทองจึงได้รับความสนใจขึ้นมาอีกครั้ง ในฐานะเป็นแหล่งโบราณคดีที่สำคัญอีกแหล่งหนึ่งของประเทศไทย

เนื่องในโอกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้เคยเสด็จพระราชดำเนินมาประกอบพิธีเปิดอาคารพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติอู่ทอง เมื่อวันที่ 13 พฤษภาคม 2509 อำเภออู่ทองร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ตลอดจนชาวอำเภออู่ทอง กำหนดจัดงาน วันเสด็จอู่ทอง ครบรอบ 47 ปี ขึ้นในวันที่ 13 พฤษภาคม 2556 ณ อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อเป็นการเฉลิมพระเกียรติแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

นายพนมบุตร จันทรโชติ หัวหน้าพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติอู่ทอง เปิดเผยว่า ย้อนหลังไปเมื่อ 47 ปี เมืองอู่ทองได้มีโอกาสที่ได้รับสิ่งมงคลสูงสุดครั้งหนึ่งคือ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ ได้เสด็จพระราชดำเนินเปิดพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติอู่ทอง ครั้งนั้น

ที่ 9 เม
อู่ทอง
ตัว
ร่วมมี
และสิ่ง
วัดและ
ตะเคียน
เป็น
เงินชุก
ไทย ฝ่า
ตะเคียน
ยากขึ้น
ช่างส
ไม้ทั้งส
สถานที่
อา
จัดงาน
วันที่ ๑
ได้นำโ
เข้าร่วม

พระองค์มีพระราชดำริสขึ้นชมกรมศิลปากร
ที่ได้ศึกษาค้นคว้าและจัดตั้งพิพิธภัณฑสถาน
แห่งชาติอุททองแห่งนี้ขึ้น เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้
ประวัติศาสตร์ไทย ตรัสว่าเป็นสิ่งสำคัญที่แสดง
ความเป็นชาติเป็นอารยธรรมของประเทศเรา
แต่โบราณมา หลายท่านอาจคุ้นกับคำว่าอิฐเก่าๆ
ก้อนเดียวกันก็มีค่า ถ้าเราไม่มีสุโขทัย ไม่มีอยุธยา
ไม่มีธนบุรี ก็จะไม่มียุทธินโกลนทรในวันนี้

“ผมกำลังพูดว่าที่เมืองอุททองนั้นมีความเก่า
แก่ย้อนไปมากกว่าสุโขทัย อยุธยาหลายร้อย
ปี เขาเชื่อกันว่าเมืองโบราณอุททองนั้น พัฒนา
มาจากเมืองท่าทางการค้า หรือเป็นจุดแลกเปลี่ยน
สินค้าสมัยสุวรรณภูมิเมื่อสองพันกว่าปี
ที่แล้ว และเมืองอุททองยังเป็นเมืองชายฝั่งทะเล
ที่สามารถติดต่อค้าขายกับดินแดนภายนอก
ได้ นับว่าเมืองอุททองนั้นเป็นส่วนหนึ่งของ
เมืองสุวรรณภูมิ เป็นแผ่นดินทองของอรุณรุ่ง
ของวัฒนธรรมไทย คนอุททองและคนจังหวัด
สุพรรณบุรีควรภาคภูมิใจ”

นายวิศรุต อินแหยม ผู้อำนวยการการ
ท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) สำนักงาน
สุพรรณบุรี กล่าวว่า การจัดงานดังกล่าวเป็นการ
ส่งเสริมการท่องเที่ยวของอำเภออุททองได้เป็น
อย่างดี และพื้นที่ดังกล่าวได้ถูกกำหนดให้
เป็นพื้นที่พิเศษเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่าง
ยั่งยืน และเป็นเมืองท่องเที่ยวโบราณอุททอง ที่
จะทำให้นักท่องเที่ยวได้เดินทางเข้ามาสัมผัส
กับบรรยากาศที่รายล้อมไปด้วยโบราณสถาน
โบราณวัตถุ และแหล่งอารยธรรมเก่าแก่สมัย
สุวรรณภูมิ พร้อมสัมผัสกับบรรยากาศวิถีชีวิต
ของชนเผ่าต่างๆ ที่ยังอาศัยอยู่ในอำเภออุททอง

ในปัจจุบันการดำเนินวิถีชีวิตของชนเผ่า
เหล่านี้ ยังคงความเป็นเอกลักษณ์ วัฒนธรรม
ของชนเผ่าได้อย่างกลมกลืน การจัดงานดัง
กล่าวมีกิจกรรมต่างๆ ที่น่าสนใจ เช่น การ
จัดนิทรรศการเทิดพระเกียรติ และหลักฐาน
สำคัญทางโบราณคดีเกี่ยวกับเมืองอุททอง การ
เสวนาเรื่องเมืองโบราณอุททอง พิธีเปิดถนนสี่
ทอง ณ ถนนจักรนารายณ์ การแข่งขันเดิน-วิ่ง

เหล่านี้ ยังคงความเป็นเอกลักษณ์ วัฒนธรรม
ของชนเผ่าได้อย่างกลมกลืน การจัดงานดัง
กล่าวมีกิจกรรมต่างๆ ที่น่าสนใจ เช่น การ
จัดนิทรรศการเทิดพระเกียรติ และหลักฐาน
สำคัญทางโบราณคดีเกี่ยวกับเมืองอู่ทอง การ
เสวนาเรื่องเมืองโบราณอู่ทอง พิธีเปิดถนนสี
ทอง ณ ถนนจักรนารายณ์ การแข่งขันเดิน-วิ่ง
รอบเมืองโบราณอู่ทอง ขบวนแห่เฉลิมฉลอง
เมืองโบราณอู่ทอง ประกอบด้วย ขบวนหัวโต
กลองยาว 15 ขบวน มีจำนวนหัวโตมากที่สุด
ในประเทศไทย จำนวน 160 หัว ในรูปแบบ
หัวทวารวดี หัวตลกขบขันและหัวล้อเลียน
การเมือง ชมขบวนแห่ประเพณีและชาติพันธุ์
จากชุมชนต่างๆ ขบวนจักรยานและขบวนรถ
ซ็อบเปเปอร์ พิธีถวายเครื่องสักการะเจ้าพ่อเจ้า
ยาจักร และการจัดเทศกาลขนมจีนเมืองอู่ทอง

นอกจากนี้ในวาระที่หนังสือพิมพ์ข่าวสด ใน
เครือมติชน ริเริ่ม "โครงการปลูกไม้สักและไม้
ตะเคียน" โอกาสฉลองก้าวขึ้นสูปีที่ 23 เมื่อวันที่
9 เมษายนที่ผ่านมา เล็งเห็นว่า ชุมชนเมือง
อู่ทองเหมาะจะเป็นจุดเริ่มต้นของโครงการนี้

ด้วยปัจจัยทั้งด้านชุมชนที่เข้มแข็ง ชาวบ้าน
ร่วมมือกันที่จะพัฒนาพื้นที่ในด้านวัฒนธรรม
และสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งมีพื้นที่ใกล้กับบริเวณ
วัดและโรงเรียนที่จะช่วยดูแลต้นกล้าและ
ตะเคียนต่อไปในอนาคต

เป็นไปตามเจตนารมณ์ที่ พล.อ.ต.อาวุธ
เงินชุกสิน ศิลปินแห่งชาติ ด้านสถาปัตยกรรม
ไทย ฝากฝังคนรุ่นใหม่ให้ช่วยกันปลูกไม้สักและ
ตะเคียนในวัดและโรงเรียน ที่นับวันจะหาได้
ยากขึ้นทุกที เพื่อไว้ใช้สืบสานและอนุรักษ์งาน
ช่างสถาปัตยกรรม และศิลปกรรมไทย เพราะ
ไม้ทั้งสองเป็นวัตถุดิบหลักในการบูรณะโบราณ
สถานที่สำคัญต่างๆ

อาศัยฤกษ์งามยามดีที่เมืองอู่ทองจะ
จัดงานวันเสด็จอู่ทอง ครบรอบ 47 ปี ใน
วันที่ 13 พฤษภาคมนี้ ทางข่าวสด-มติชน จึง
ได้นำโครงการ "ปลูกไม้สักและไม้ตะเคียน"
เข้าร่วมเป็นกิจกรรมหนึ่งในวันดังกล่าวด้วย